Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

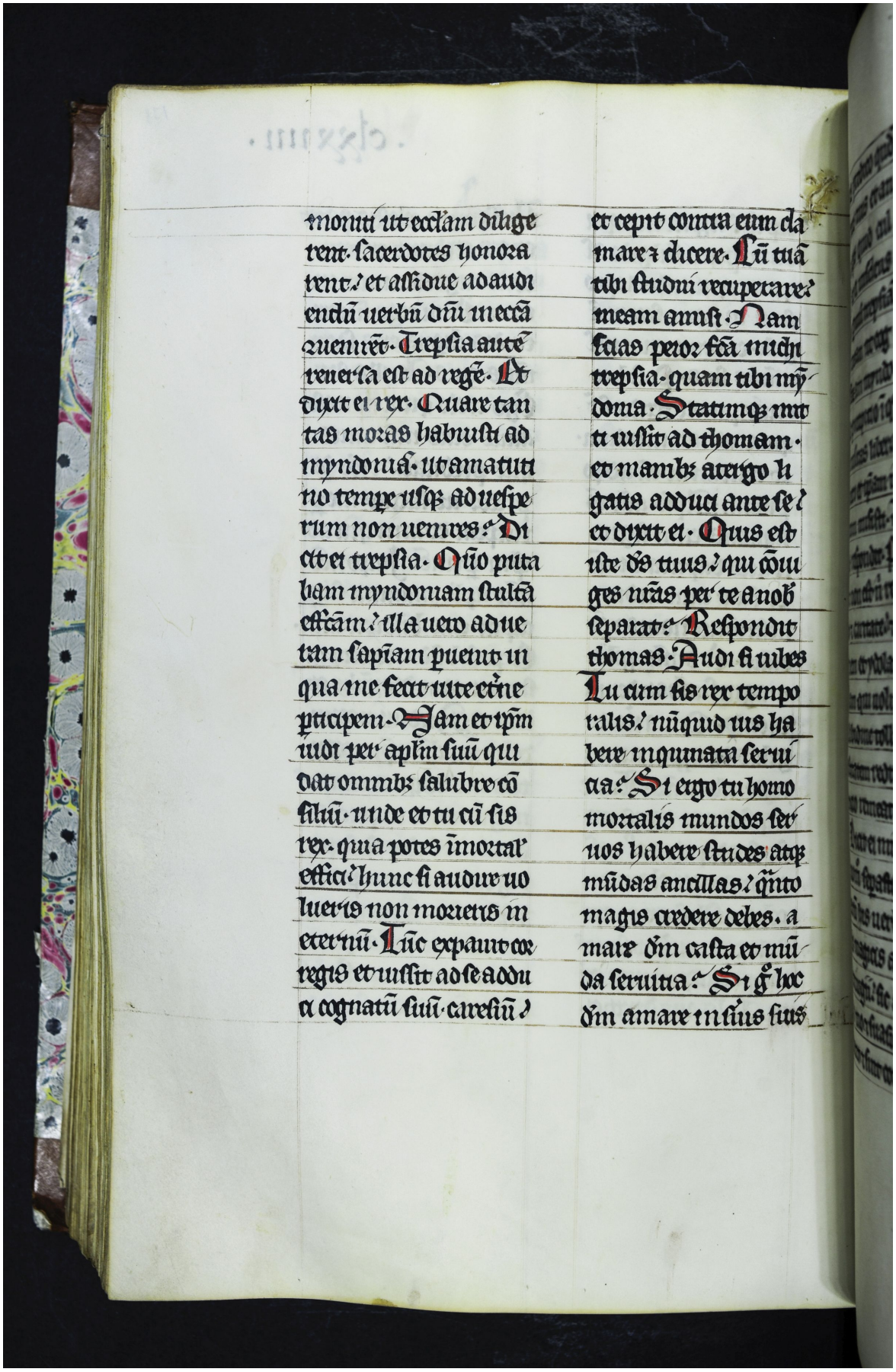

moniti ut ecclam dilige
rent. sacerdotes honora
rent. et assidue ad audi
endū uerbū dñi in eccā
conuenirēt. Trepsia autē
reuersa est ad regē. Et
dixit ei rex. Quare tan
tas moras habuisti ad
myndoniā. ut amatuti
no tempe usq; ad uespe
rum non uenires? Di
cit ei trepsia. Quō puta
bam myndoniam stultā
effcām? illa uero ad ue
ram sapiam puenit in
qua me fecit uite eterne
pticipem. Nam et ipm
uidi per aplm suū qui
dat omnibꝫ salubre cō
siliū. unde et tu cū sis
rex. quia potes īmortal
effici? hunc si audire uo
lueris non morieris in
eternū. Tūc expauit cor
regis et uissit ad se addu
ci cognatū suū. caresiū?

et cepit contra eum cla
mare ⁊ dicere. Cū tuā
tibi studui recuperare?
meam amisi. Nam
scias peior fcā michi
trepsia. quam tibi mȳ
donia. Statimq; mit
ti uissit ad thomam.
et manibꝫ atergo li
gatis adduci ante se?
et dixit ei. Quis est
iste ds tuus? qui cōiu
ges nrās per te a nob
separat? Respondit
thomas. Audi si uibes
Tu cum sis rex tempo
ralis? nūquid uis ha
bere inquinata serui
cia? Si ergo tu homo
mortalis mundos ser
uos habere studes atq;
mūdas ancillas? q̄nto
magis credere debes. a
mare dm casta et mū
da seruitia? Si g̊ hoc
dm amare in sius suis